

Василеві Симоненкові

Володимир Підпалий

ВАСИЛЕВІ СИМОНЕНКОВІ

Все змішалося – ринги, ранги
од Дніпра до чукотських юрт –
і про тебе с л о в а соратники
видають – продають.
Бо ж однісіньким їм відомі
достеменне (й нікому більш!)
кожна крапка і кожна кома,
кожен задум і кожен вірш.
Знають, хто тебе й де підправив,
дописав, а чи вкоротив
і якби не ота... (н е п р а в д а),
ти б і досі між н и м и жив.
В н и х би вчився писати, їсти, –
початкуюче немовля! –
на президії в Спілку їздив –
добру пенсію заробляв.
А в о н и б тебе розважали
компліментиком на обід,
ювілеями заважали
Україну писати тобі.
Поділили б тебе в азарті.
І не згледів би ти, коли
в стільнім Києві на базарі
тебе критикові продали.
Заломили б ціну належну –
(ти й не чув такої ціни!).
...Ти хоч раз на н и х кишни – нарешті,
або дулю ї м дай – із труни!

1967